

holdt den Brændevinsskat, som var forelagt af Regeringen i det andet Ting, og som efter Regeringens Beregninger vilde forøge den nuværende Brændevinsafgift med 5 Millioner Kroner, medens den i Virkeligheden vilde forhøje den med et meget større Beløb, altsaa en meget betydelig Forhøjelse af Toldafgifterne og Brændevinsskatten, ikke at tale om en Masse Forhøjelser paa Beskyttelsessatserne, som jeg ikke her skal komme ind paa. Saa blev Sagen forelagt i Landstinget næste Aar og blev atter tagen til Behandling i et Udvalg. Man naaede da endelig at faa den behandlet færdig her, og den blev sendt over til det andet Ting. Forslaget, som det blev færdigt her — altsaa i det tredje Aar — indeholdt atter en væsentlig Forhøjelse af Toldafgifterne og Brændevinsskatten, nemlig tilsammen omtrent 1 Million Kr. Forhøjelse paa selve Toldloven foruden det, som kunde flyde af Brændevinsafgiften, tillige med en lang Række af Forhøjelser paa Beskyttelsessatserne. Efter at Folketinget altsaa nu havde set, hvad Landstinget havde svaret paa den Imødekommen, der var vist fra Folketingets Side i det første Aar 1896—97, et Svar, der, som det forekommer mig, var som en knyttet Næve over for det andet Ting, en fuldstændig Afvisning af det Kompromis og de Indrømmelser, der vare gjorte, var der god Grund for det andet Ting til at sige: Der kommer ikke noget ud af den Historie, vi kunne jo se, at Landstinget ikke vil have med den Historie at gøre. Men ikke desmindre sendte man, som man ved, Kompromisforslaget herop igen efter kort Tids Forløb. Der var — det kan jeg godt sige her — dem i det andet Ting, hvis Følelse det var stærkt imod at komme atter med dette Kompromisforslag efter det, som var sket her i Landstinget. Men imidlertid, man bestemte sig til at sende det herop paa ny efter omtrent en Maanedes Forløb, og saa laa det atter paa Tingets Bord. Det var sidste Foraar. Men det behagede ikke Landstinget at tage det under Behandling. Det kom slet ikke frem hverken i Udvalget eller her i Salen, det blev ikke taget til Forhandling, uagtet der naturligvis var god Grund til at fortsætte Forhandlingen, hvis det høje Landsting vilde. Det, at vi vare nær ved Samlingens Slutning, havde jo ikke noget paa sig — det udtalte jeg mig om i Gaar med Hensyn til en anden Sag, og jeg skal ikke komme ind paa det samme i Dag — thi det stod jo i Regeringens Magt at forlænge Samlingen, dersom man ønskede det. Men

Forhandlingen blev afbrudt i Fjor, man kom ikke videre. Saa har man nu forelagt Sagen igen i Aar, og i Aar er denne Sag bleven behandlet og har faaet en noget anden Skikkelse. Den blev behandlet færdig og sendt ned til det andet Ting i en Skikkelse, som jeg nærmere skal tillade mig at paavise.

Som Mindretallet har antydnet i Betænkningen, er der igennem de Toldforhandlinger, som have været førte her paa Rigsdagen i den sidste Menneskealder, særlig to Krav, som det andet Ting eller det andet Tings Flertal har stillet, og som den store Befolkning som Helhed taget særlig maa stille til en Toldreform. Det ene Krav er Nedgang i den samlede Forbrugsbeskatning, den samlede Beskatning gennem Told- og Brændevinsafgift, og det andet Krav er Nedgang i Beskyttelsen. Det er de to Krav, som Gang efter Gang have gjort sig gældende under alle Toldforhandlinger lige siden 1871. Det er ogsaa de to Krav, som Folketinget under disse sidste 3—4 Aars Forhandlinger har stillet i en meget maadeholden Form. Den ærede Ordfører talte om de store Indrømmelser, man har gjort over for det andet Ting, og han brugte store Ord i saa Henseende. Jeg vil tillade mig at svare derpaa, at det ærede Flertal har ikke gjort det allerfjerneste Spor af Indrømmelse over for disse to Krav. I Stedet for at indrømme en eneste Øres Nedsættelse i den samlede Forbrugsbeskatning, har man derimod forlangt en ret betydelig Forhøjelse, og i Stedet for at indrømme en eneste Øres Nedsættelse af Beskyttelsen, har man forlangt en ret betydelig Forhøjelse af den. Jeg skal tillade mig at dokumentere denne Paastand med bestemte Tal, uddragne af det ærede Flertals egen Betænkning. Jeg havde Lejlighed til allerede før Jul at vise det finansielle Resultat af Flertallets Toldlov eller det Toldlovsforslag, som Landstinget sidst har vedtaget. Flertallet foreslaar her en samlet Nedgang paa selve Toldloven af 1,850,000 Kr., men til Vederlag derfor forlangte man en Brændevinsskat, som Flertallet ansætter til 3,300,000 Kr., medens Regeringen ansætter den til 5 Mill. Kr. Lægger man de to Ting sammen: Forhøjelsen paa Brændevinsskatten og Nedgangen paa Toldloven, bliver det en samlet Forhøjelse af 1½—3 Mill. Kr. Det er uimodsigeligt, det kan enhver tage og føle paa. Det andet Punkt: Beskyttelsen kunde for adskillige være lidt vanskeligere at forstaa, men ogsaa dette er let at belyse af det ærede Flertals egne Tal. Den